

[Flygaard]

støtte, men om det er muligt at gøre det som angivet i bemærkningerne til forslaget vil retsforbundet sætte et stort spørgsmålstegn ved. Også her vil vi gerne pege på, at den bedste måde at løse problemet på er at gøre indkomstbeskatningen lavere, end den er for øjeblikket.

Vi vil gerne yderligere gøre den bemærkning, at vi principielt er tilhængere af, at ingen regnskabsperiode overstiger 12 måneder. Vi har hæftet os ved følgende afsnit i bemærkningerne til forslaget:

»Ændringen skal formentlig bestå i, at regnskabsåret skal følge kalenderåret, alene med dispensationsmulighed ud fra forretningsmæssige begrundelser, samt at første regnskabsperiode maksimalt kan være 12 måneder.«

Vi deler principielt den opfattelse, at regnskabsåret skal følge kalenderåret, men det er nok svært i praksis at gennemføre noget sådant, og når forslagsstillerne selv er inde på tanken om en dispensationsmulighed ud fra forretningsmæssige hensyn, må vi ærlig talt tilstå, at vi har en lille smule svært ved at se nogen større fordel ved at fremsætte det pågældende beslutningsforslag.

Til slut skal jeg knytte nogle bemærkninger til beslutningsforslag nr. B 12, forslaget om stop for skatteunddragelse i forbindelse med etableringskonti og investeringsfonds. På mit partis vegne skal jeg meddele, at vi ikke kan medvirke til gennemførelsen af det pågældende beslutningsforslag. Forslaget hedder:

»Folketinget opfordrer regeringen til snarest at forhindre den skatteunddragelse, som finder sted ved anvendelse af midler indsat på etableringskonti og investeringsfonds til køb af afskrivningsberettigede anparter.«

Deroverfor vil vi gerne gøre opmærksom på, at vi principielt ikke mener, der ved anvendelse af etableringskonti og henlæggelse til investeringsfonds finder nogen skatteunddragelse sted. Bestemmelserne om investeringsfonds, det, man også kalder den forlods afskrivning, kan vel også på mange måder ses i lyset af, at man i afskrivningsmæssig henseende ikke er i stand til at operere med genanskaffelsesprincippet.

I øvrigt skal det vel også påpeges, at specielt loven om investeringsfonds giver mulighed for henlæggelser i en periode med en stor indkomst, således at der kommer en ud-

jævning af beskatningen og dermed måske også i adskillige tilfælde en større grad af ligestilling mellem de selvstændige erhvervsdrivende og lønmodtagerne.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at vi kan støtte de fire beslutningsforslag, der i og for sig meget nemt kunne have været udformet som lovforslag, uden at man bad regeringen om at udarbejde dem, så overskuelige er de jo. Så kan man sige, vil lige har behandlet et beslutningsforslag fremsat af os. Ja men der var det særlige ved det, at det indeholdt overgangsordninger helt op til 15 år, hvad der gør det nødvendigt at tage det på den måde.

Man kan nok heller ikke have så megen tiltro til, at den regering, vil nu har fået, og sikkert heller ikke skatte- og afgiftsministeren vil være særlig handledygtig, når det drejer sig om at gribe ind mod spekulanter og økonomiske transaktioner; hvis det, jeg siger, skulle være forkert, får han jo lejlighed til at bevise det, når der kommer skatteforslag.

VS peger på Glistrup, og det er naturligvis et meget forståeligt eksempel på, hvordan man kan benytte vores skattelovgivning, men der er jo også en hel del andre muligheder, som benyttes af storkapitalen, og som der kan sættes ind over for.

Beslutningsforslag nr. B 9 om aktieselskaber er vi enige i, men man kunne også have medtaget mulighederne for at overføre underskud i ligningslovens § 15, lov om særlig indkomstskat § 9 og kildeskattelovens §§ 31 og 32, der også rummer disse muligheder.

Beslutningsforslagene nr. B 10 og 11 er vel nærmest identiske med DKPs beslutningsforslag nr. B 13, punkt 11, så dem vil vi selvfølgelig støtte.

Beslutningsforslag nr. B 12 må vi nærmest opfatte som et krav om ophævelse af skattefrie afskrivninger over etableringskonti og investeringsfonds, og også det kan vi naturligvis støtte fuldt ud.

Arne Bjerregaard (KrF):

Spekulanter er der jo mange af inden for mangfoldige områder, og vi frembringer vel også selv i vort samfund spekulanterne med vores lovgivning. Vi har f. eks. opbrugt vores nationale kapital, erhvervslivet må låne i ud-